

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Ndc/16/2016
Identifikačné číslo spisu:	1115214784
Dátum vydania rozhodnutia:	23.02.2017
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1115214784.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S. P., bývajúcej v O., zastúpenej JUDr. Františkom Kočkom, advokátom v Košiciach, Stropkovská 48, proti žalovanej Československá obchodná banka, a. s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8Cpr/3/2015, o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu Okresnému súdu Košice II, takto

rozhodol:

Spor vedený na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8Cpr/3/2015 p r i k á z u j e Okresnému súdu Košice II.

Odôvodnenie

1. Podaním z 28. septembra 2016, došlým Okresnému súdu Bratislava I (ako súdu, na ktorom konanie začalo) 3. októbra 2016 žalobkyňa navrhla prikázanie sporu Okresnému súdu Košice II, a to z dôvodu vhodnosti. Tá má spočívať predovšetkým v hospodárnosti a efektívnosti konania (bude potrebné vykonať dôkazy výsluchom svedkov, ktorí majú bydlisko alebo miesto výkonu zamestnania v Košiciach a okolí a aj žalobkyňa sa zamestnala v O. a môže mať problém s účasťou na pojednávaniach v Bratislave). Pojednávanie v o veci doposiaľ otvorené nebolo a medzičasom došlo i k zmene procesnej úpravy zabezpečovania účasti svedkov na pojednávaní (§ 197 ods. 1 Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“), ktorú povinnosť by šlo splniť ľahšie, ak by konanie prebiehalo na Okresnom súde Košice II.

2. Žalovaná elektronickým podaním z 5. októbra 2016 Okresnému súdu Bratislava I oznámila, že voči prikázaniu veci Okresnému súdu Košice II námietky nemá a s týmto návrhom žalobkyne súhlasí.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť C. s. p. (ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bol spis predložený až potom, čo sa tak stalo, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Ako najbližšie spoločne nadriadený súd súdu, na ktorom konanie začalo a súdu, ktorému sa

podľa návrhu žalobkyne má spor prikázať (pre príslušnosť takýchto okresných súdov do obvodov rôznych krajských súdov, tu por. čl. I § 3 ods. 1 písm. a/ a ods. 8 písm. b/ zákona č. 371/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení) a tiež súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie návrhu na prikázanie sporu inému súdu ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 12 ods. 3 O. s. p. a § 39 ods. 3 C. s. p.) po prejednaní veci bez pojednávania (§ 438 ods. 1 a § 177 ods. 1 a contrario C. s. p.) dospel k záveru, že návrhu žalobkyne je namieste vyhovieť.

4. Podľa § 39 ods. 2 C. s. p. spor možno prikázať inému súdu tej istej inštancie aj (okrem nutného prikázanie sporu pre vylúčenie sudcov súdu majúceho inak o spore konať a tento rozhodnúť) z dôvodu vhodnosti.

5. Predpokladom prikázanie sporu inému súdu podľa práve odcitovaného zákonného ustanovenia je existencia okolností, umožňujúcich hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie sporu iným súdom než tým, ktorého príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie bola určená na základe zákonných kritérií príslušnosti, existujúcich tu v čase začatia konania a zakladajúcich príslušnosť až do skončenia konania (takže tu v skutočnosti ide aj o prielom zásady „perpetuatio fori“, čiže trvania príslušnosti, zakotvenej v ustanovení § 36 ods. 2, vety za bodkočiarkou C. s. p.). Prejednávanie a rozhodovanie sporov súdmi, ktoré sú na ich prejednanie vecne i miestne (resp. dnes už i kauzálné) príslušnými, je teda zákonom výslovne ustanoveným pravidlom a prípadné prikázanie (delegácia) určitého sporu inému súdu len výnimkou z takéhoto pravidla, ku ktorej uplatňovaniu treba pristupovať reštriktívne (aby bola zachovaná podstata, že tu ide o výnimku a aby sa teda sama výnimka nestala pravidlom). Ak by totiž na to povolaný súd prikázal spor inému súdu podľa § 39 ods. 2 C. s. p., hoci by tu pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým aj ústavne zaručené zásady, podľa ktorých 1/ nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a 2/ príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov). Práve so zreteľom k charakteru delegácie (ako výnimky z pravidla, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií) musí mať potom aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

6. Dôvodmi vhodnosti pre prikázanie sporu inému súdu môžu byť len také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie (a logicky tiež rozhodnutie) sporu iným ako príslušným súdom. Úvaha o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu sporu i pomerov všetkých jeho účastníkov (dnes a ďalej len strán), pričom na pomery strany, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné strany sporu (resp. druhú stranu, ak spor prebieha, ako aj v prejednávaní veci len medzi jedným žalobcom - tu žalobkyňou, teda fyzickou osobou ženského pohlavia a jedným žalovaným - tu žalovanou, teda právnickou osobou s právnou formou jednej z obchodných spoločností). Rozhodne nie zanedbateľný význam pri posudzovaní existencie dôvodov pre uplatnenie opisovanej výnimky z pravidla potom samozrejme má i stanovisko ostatných strán.

7. Najvyšší súd v prejednávaní veci dospel k záveru, že podmienky na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti sú splnené. Prikázaním veci Okresnému súdu Košice II totiž bude naplnený predpoklad hospodárnejšieho, rýchlejšieho a efektívnejšieho priebehu súdneho konania, a to najmä v štádiu dokazovania, keďže osoby prichádzajúce do úvahy ako svedkovia bývajú v obvode tohto súdu alebo v jeho blízkom okolí. V meste O. (v sídle Okresného súdu Košice II) má bydlisko i sama žalobkyňa. Navyše Okresný súd Košice II má v zmysle súčasnej úpravy procesného práva (§ 23 písm. h/ C. s. p.) príslušnosť (kauzálnu) v individuálnych pracovnoprávných sporoch pre celý obvod Krajského súdu v Košiciach.

8. Z pohľadu rozhodovania sa, či prikázanie sporu inému súdu bude naozaj vhodným, však najvýznamnejším bolo to, že horšia dostupnosť vzdialenejšieho súdu pre svedkov aj žalobkyňu by sa mohla podpísať na komplikáciách pri zabezpečovaní čo najplynulejšieho priebehu konania a tiež to, že žalovaná v rámci zaujímania stanoviska k návrhu žalobkyne nevyslovila voči zmene súdu majúceho

prejednať a rozhodnúť tento spor žiadne námietky a s takýmto návrhom súhlasila.

9. Najvyšší súd rozhodol preto tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.